

M. Kovács

ELŐFIZETÉSI DIJ :

Egész évre 5 kor.

Egyes szám ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

SZIKRA.

KIADÓHIVATAL :

Kossuth-utca 3 szám.

Megjelen: minden vasárnap.

Jogot a népnek.

*Ez a pár szó nem trázis már,
Benne van a levegőbe.
S a magyar nép, mikor hallja,
Szinte-szinte ujul tőle.*

*Tudja, sejtí szive-lelke,
Hogy a szóban erő rejlik;
Ha szava van, az igazát
Soha-soha el nem ejtik.*

*Juliusi napfény árad,
Erdő-mező mind kizöldül.
Juliusi szép napunkon
Magyar ajkon ima csendül.*

*Nem is ima, szent fogadás,
Hogy vége a tespedésnek
S közel van az idő, mikor
Joga lesz a magyar népnek!*

Selyem lüszker kabát

Gerő Ernő

Debrecen legnagyobb és legolcsóbb férfi-, fiu- és gyermekruha áruháza

és mellények, tennisz öltönyök és nadrágok, gummi kabátok óriási nagy választékban s a legolcsóbban beszerezhető

Piac-u.41.

Szikrák.

Gondot okoz a városházán, hogy milyen oklevelet készítsenek a diszpolgár Tiszának. — Bizzák csak a debreceni timárookra, majd kicserzik azok a bőrét — az oklevélnek.

Kitünő kell, hogy legyen a jövő szezón. Már a pályázat is egy kész színház, ahol mindenféle műfaj képviselve van, bohózat, tragédia, komédia stb.

A Batthyányi-utca aszfaltozására pályázatot irtak ki. Hát csak nem akarják ujjonnan aszfaltozni. Hisz még egész jó rajta az aszfalt, csak az a baj, hogy nem lehet látni, hol van.

A színházkérdésnek már csak egy megoldása létezik. Ha a színházból mozit csinálnak.

Schlögl Fiaba Adolf a külpolitikai helyzetre nézve kijelentette, hogy nagyon komoly. Nehezíti a helyzetet, hogy a sör árát felemelték.

Bontják a Bikát. Nem a régit, hanem az újat. És ez nem vicc, hanem komoly valóság. A mézhomok-téglából épült falakat a polgármester lebontotta.

Mióta árvíz van, ilyen híreket lehet olvasni a lapokban. Például: Szatmárról jelentik, a Szamos visszatért medrébe és teljesen elöntötte.

Mezei szinigazgatóról keveset tudtak Debrecenben. Kérdezték egymástól az emberek:

— Te, ki ez a Mezei?

— Így feleltek:

— Ez a Mezei az a Mezei, akinek azt mondták, hogy ne izélj Mezei, mert felébred a gyerek.

Sokan ugyan ezt is kétségbe vonják tőle.

Uri-divat cikkek és utazási kellékek **Aszmann Ferencnél.**
DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

Nyári idényre

a legelegánsabb utcai és sport öltönyök, lovagló britses nadrág különlegességek, alkalmi, salon, smoking, frack és zsakett öltönyök, sikkes katonai, vasuti egyenruhák készülnek

Prelovsky András

polgári, katonai és vasuti egyenruha szabónál
DEBRECEN, KOSSUTH-UTCA 4. SZ.

Debreczeni színészet.

Csortos Gyula egy fel-lépéséért kétszáz koronát kapott. Aztán a kártya-asztalnál háromszáz koronát leadott. Meg is jegyezte a végén:

— No nem jövök többet Debrecenbe játszani.

Rátkay Márton vendégszereplése alatt nagyon elit közönség töltötte be a színházat minden este. — Főleg izraelit.

A színház nagyon jót megy. Minden este megtelik páholyokkal és támlásszékekkel, sőt még a zártszéken is nagy a por.

A szintársulat sorsa is nagyon bizonytalan. Azt kérdi Szabó Kassaytól:

— Te mi is megy holnapután.

Kassay így felel:

— Azt hiszem mi megyünk.

Befektetés.

— Szeretném a pénzemet jó helyre befektetni. Mit ajánl?

— Vegyen rézágyakat!

Pakonpart Alfréd

— Ahá, van sze'encsém igen tisztelt könyvivő ur, Szántay de Janahu! — Hogyne volna szabad ké'em csak tessék egész bátran letenni azt a zöld paszult akárhová! — Ide tessék kupó'odni ké'em! Igy ni! — Tetszik sze'etni ké'em a zöld paszult? — Hogy igen? Mese az ké'em, magam is igen sze'etem! — De talán vendége lesz u'aságodnak, hogy iljen csomót mésztatott vásá'olni? — Igen ké'em, hogy két-há'om napra való lesz, akkor jobban mésztatik igényelni? — Talán még egy hetes ko'ában is elcsuszik? — Az má' más ké'em, pácolva nem tetszik enni? — Nagyon jól tud beosztani önkegyed ké'em. Pe'sze, egy iljen embe'nek, ki maga viszi a házta'tást, kiadósabb is egy csomó zöld paszul, mint a fokhagymás kolbász! — De'ék ember' önkegyed, csak az a kár, hogy már nem nő. — Hát a nősüléssel hogy van már u'aságod? — Hogy még gyengének mésztatik lenni? — Ez baj ké'em! Mié't nem mésztatik egy pár holnapig élni a hi'es kufeke gye'mek liszttel, hátha mege'ösödne önkegyed? Meg aztán hebe-holba bevenne u'aságod égy, vagy két k'ajcár á'a ántimóniumot, nem á'tana ez sem, me't a kis malacokat is ezzel szokták ku'álni ké'em. majd meg tetszik látni, hogy rövid időn belül nem lesz oljan filu, mint önkegyed, még a temetőben sem! — Fe'i ké'em, adja csak fel azt zöld paszult a könyvivő urnak. — Volt sze'encsém, alázatoszolgálja!

Pech.

— Képzeld, milyen pechem volt a szakácsnőimmal.
— Nos.
— Az első meglopott, a másik megvert, a harmadikat feleségül vettem!

Makacs.

— Makacs ember ez a Gyurka.
— Honnan tudja Kovácsné asszonyom?
— Két éve udvarol a lányaimnak és még egyiket sem kérte meg!

Harapós.

— No és most mondok önnek egy históriát...
— Csupa fül vagyok.
— Nem olyan hosszú a história.

Szende Anica

— egy dócista naplója. —

Szörnyű pechem van nekem is, meg Bélának is. A sors ellenünk esküdt. A tennisz játéknál a mama úgy őriz mint egy hétféjű sárkány s alig tudunk Bélával két szót váltani. Pedig ő csak azért jött ki ide ebbe az unalmas falusi birtokba, hogy velem lehessen. Tegnap megugrottam a tennisz elől mert Béla randevut adott az erdő alatt, ahol találkoztunk is. De úgy össze is csókolóztunk, hogy még. Elég lesz egy jó ideig. No, nem sokáig, mert azt én ki nem bírnám. — Esteledett már mikor elváltunk. Otthon a kis Laci öcsém szaladt elémbé és egy fotografiát mutat nagy vigyorogva.
— Nézd csak Anica, mondta a kis ravasz. Ugye szép?

Képzeljék kérem ijedségemet. A képen én voltam no meg Béla. A haszontalan imposztorja a legkritikusabb pillanatban vett le bennünket, éppen mikor javában csókolóztunk.

Meglepetésemből Laci szava felébresztett.

— Mit adol érte Anica? Vagy megmutassam a mamának.

Persze hogy mindent ígértem, csak a képet s azt az onimozus lemezt megkaphassam. Összes tizórain megspórolt pénzem, mind a Laci zsebébe vándorolt. Most nincs egy fabatkám se. De megállj haszontalan kölyök, bosszút állok. A számtan példaidat mindig én szoktam csinálni, most mindet elfogom rontani. Ha én nem de a tanárja megbugolja érte. Lányok óvakodjatok az amatőröktől.

Kár.

— Milyen kár, hogy ön Buzogány ur agglegény maradt.

— Igaza van, asszonyom. Kár. De én már így születtem!

Bugyi Sándor

viselt dolgai.

Hát tecik tudni ahogy Hatvan-ucca vigin ott várom a jó szerencsét, valami bürös zsidó kipibe, hát ehenjön egy uri formáju ember, oszt aszongya, hogy értek-i a szállításhoz? Mán hogy a fekibe ne mondok. Ertek én kirem mindenhe szíles e földön mondok. Búr szállításho, homokszállításho, tengeri szállításho, oszt a faszállításho is mondok. Nem arrul van szó aszongya, hanem kényesebb fuharrul aszongya.

— Jm, mondok, csak tán nem kém az ur mondok a muszka ríszrül mondok, mer akkor ippeg meg löcsfüzöm az urat mondok.

Nem kém ü aszongya, hanem fájin magyar ember, oszt aligha nem rövid időn belől az arany gyapjas rend lovagja lesz aszongya. Akkor aligha nem birka kereskedőnek teccik lenni mondok.

Diszklét leszek kelmedhe aszongya, mer ugy látom ért a szállításho aszongya.

Hát oszt mondok köpje ki mán a ténsur mit kék szállítani?

— Hát aszongya bizalmat kék szállítani Tisza Istvának aszongya. Fájin iuharja lesz kelmednek asszongya.

Tovább oszt nem beszélhetett teccenek tudni, mer bal könyikkel ugy horpaszon toszítottam, hogy elkezdett tátogni.

Lendőrt hitt oszt, oszt felkisírték a bünvágyi osztáho, ha ámbár váltig montam vót, hogy én adófizető pógár vagyok, de ellenben aszonták a konstáblerek, hogy a nem elég. Diszpógár legyik kend aszongyák, akkor máshangon beszélnek vélem.

Hát a jövő héten kírvinyt adok be a miliszteriomho, hogy ha ki futtya negyven pengőből, hát csinájának meg diszpógárnak. Aszondom.

Koldus szemtelenség.

Ur: Magának már kétszer adtam pénzt és nem szégyenli újból kérni?

Koldus: Hát mért csavarog az ur annyiszor erre?

A megértő barátinő.

Illi: Hej, csak mégegyszer visszakapnám az ifjuságot! . . .

Emi: Amint én téged ismerlek megint csak elvesztenéd!

Rágalom.

Néni (vén és nagyon rut). No, aki jó, azt megcsokolom.

Jancsi. A Pista nagyon jó!

Pista (rendkívül dühösen). Szemtelen, ne hazudjál!

Villámra előfizetni uri virtus.

Különbség.

— A mi kapásunk olyan, mint a földbirtokos ur. Mind a ketten csak félig szívják el a szivarjukat.

— Hogy-hogy?

— Ugy, hogy az ur elszívja az egyik felét, a kapás meg a másik felét.

Özv. Simkovits alkalmi fésüléseket elfogad
Istvánné frizernő és tanítványokat felvesz. Eötvös-utca 38. sz.

Figyelmeztetés.

Orvos: Magának barátom a kelése épen a hátaközepén van. Ma még nem veszélyes, hogy a holnap mit hoz, azt nem tudom, de mindenesetre jó lesz, ha szemmel tartja!

Az emeletös embör szellemös kiszóllásai.

(Vaddisznózaftos sörcentésök az állvány tetejéről.)

— Engödelmet kérök!

Bocsánat, hogy születtem. de mán a gyüvő hétön mögéröm a hatvanadik esztendőt. Csapok is öcsém pemzli ojan murit a kertömbe, hogy hótton után is mögemplögetitök, értötöd? Aki valamire való embör Debrecinába, a' mid ott lösz, öhettök-ihattok, amennyi a bélötökbe fér, mögértötöd. Lúba a zab!

Te beszélsz, te csámpásevics, vagyok én még ojan legény, mint Kasza Pista, ha nem is tudok ojan nagyokat ugrálni, mint a vásári majom az idegön mönyecske szoknyája körül. Nem vagyok ojan kimmi-hummi hamvába hótton embör, mögértötötök? Lúba a zab!

Ojan a szép mönyöcske, mint a versönylu. A menyországba nyargal veled, ha mögdoppingolod. De ahhu is érteni köll. Mögértötöd? Lúba a zab!

Az erdömestörnek is mögmondhattátok, hogy nincs ojan takaros emböre a városba, mint én. Akármerre mögyök éccaka, mindétig Török-pezsögöt rendölök; én vagyok az ü eleven reklámja. Mongyátok mög Gábornak, hogy a hatvanadik gyubilejomomra küdgyön vagy kétszáz üveg reklámpözsgöt, hogy mönnyön a hire a gavallérságának, mer' én nálam válogatott, illusztrált társaság lösz akkó. Lúba a zab.

Mán én babám ijen löszök, míg melegön maradok.

Csagodár vagy . . .

Csapodár vagy szöke kis lány,
Csapodár a lelked,
Abban hogy úgy esábitottál
Mi örömöd telted . . .

Szegfüt küldtem, piros szegfüt
Szerelem virágát,
Hogy mondja el majd ez neked
Szivem nagy bánatát.

De a szegfüt összetépve
Visszaküldted nékem,
Azt izented: „Hervadt kóró
Nem való még nékem.”

Kinevettél — s egy vigaszom
Marad nekem mégis:
Majd ha egyszer vén lány leszel
Nevethetek én is.

Szorgalmas gyűjtő.

Udvarló: Édes Józsa, mondja ki a boldogító „igen“-t, mert! ha meg nem hallgat elmegyek a világ végére.

Józsa: (lelkendezve) Oh, küldjön akkor néhány látkepes levelezőlapot.

Segítség.

- Mit csinálna kisasszony, ha megakarnám csókolni?
 — Segítségért kiáltanék.
 — Fölösleges lenne! Elvégezném én azt segítség nélkül is.

Trabukó Marcsa

— Ugy biz' a kérem, még az asztalbelim is a szájára vette már a szatyromat. Ahogy összejöttünk a rossz dohány miatt, mindjárt azzal ugrott nekem:

— Ó lelkem, csak ne vickádozzik olyan nagyon, mivel van olyan nagyra, tán a szatyrával? Legyék nyugodt lelkem, nekem is volt elég szemre való, ha elindultam vele akármerre, mindenki utánam nézett és nem állhatta meg szó nélkül. De hogy már kopott és el van használva, arrul én nem tehetek, mindenki úgy jár avval! Maga is meg éri még azt az időt, hogy bizony a kutya se néz a szatyrára, nem igen állitgatják meg érte! Hogy még maga most vette használatba és kapnak rajta, de majd eljön az idő, hogy az ároknak se kell.

— Hát — tetszenek tudni — nem szóltam neki semmit, tudom, hogy az irigység beszél belőle azért, mert már az ő szatyra nagyon cábár.

— De azért kedden reggel Grósz Jenő ur, a kávé megszóllított:

— Mi az Mariska, még horpadt most a szatyorja?

— Bizony kedves Frósz ur — mondom neki — nem is lehet mindig tele, nem akarom — mivel még nem rég, — hogy úgy nézzen ki, mint egy előhasu tehén!

Rántott vagy kettőt az órán az ur, aztán bement a kávéházba!

A szerencsétlen szám.

Feleség: Miért hagytad el délben oly mérgesen az asztalt?

Férj: Nem esik jól az ebéd, ha tizenhárman ülünk az asztalnál.

Feleség: De hiszen nem is voltunk tizenhárman?

Férj: Nem? Te, én, a négy gyerek, ez hat és a te anyád — éppen tizenhárom!

Levél a szerkesztőhöz.

Szerkesztő ur kérem szépen
 Mondanék én valamit.
 Tudom, hogy ön nem rossz ember
 S hiszem is, hogy megsegít.
 Én nősülni óhajtanék,
 Szeretem a szép leányt,
 S a mi ritka mostanában,
 Nem is nézek hozományt.

A „Kesergő családapa“
 A könnyekig meghatott,
 Hat szép leány egy rakáson
 Bizony Isten, nagy dalog.
 Megesett a szívem rajtok,
 Segíteni szeretnék.
 S tudom ön is gondolkozik,
 Nyujtsa hát a jobb kezét.

S mutasson be a papának
 Kérem szépen engemet,
 Megigérem, hogy elveszem,
 Akármelyik megszeret.
 Hanem aztán arra kérném
 Tisztelt szerkesztő urat,
 Én nekem meg fizetné ki
 Minden adósságomat.

Pénteken.

— A nagyságos asszony nem babonás?

— Miért, Kati?

— Mer épen most törtem össze a szalonban a nagytükröt.

A „VILÁM“-OT terjeszteni minden jókedvű ember kötelessége.

Diagnózis.

— Mondja csak András bátyám, nincs magának vizi-
betegsége?

— Ugyan mönnyön már a doktor ur, hisz sohasé
itam vizet!

Rejtett-kép.

A műbecslő.

Hangversenyről jön haza nejével Lővi Izidor ur.

— Nas, hodj thetszett thátikám a koncert? — kérdi
az asszony.

— Nü, olcshobban is adhattam volna olejan jól.

Népszövetségi Hitelszövetkezet

Debreczen, Varga-utcza 1. szám.

Heti betéteket állandóan elfogad, külön díjak
felszámítása nélkül. A tagok betétei után a
≡≡≡ legmagasabb kamatot biztosítja. ≡≡≡

Hivatalos órák : d. e. 9—12-ig
d. u. 3—5-ig

Törzsbetét hetenként 20 fillér.

Jó menetelű
hentes és mé-
száros üzlet

eladó.

Cim a kiadóhivatalban.

Házi ebéd koszt

olcsó és izletes, bent-
étkezésre kapható.

Czim a kiadóban.

Sikes bluz Etaninból fehér és szí-
nes 7 K. Angol kosztüm vászonból
25 kor. Mosó pongyola 8 K
Komlósnál, Piac 52.
megyeház mellett.

A „Villám”

mult évi
folyama
kapható a
kiadó-
hivatalba.

Némethi fényképész
műterme Vasárnap is nyitva. Családi vagy
alkalmi csoport felvételek műtermen kívül
is eszközöltenek. 558

Festékes hordók
igen olcsón kaphatók.
Arany János-utca 47.

Gyomorgöros, kólika étvágy-
talanság és általában gyomor-
betegségeknel a legkítűnőbb háziszor a

Hollandi

GYOMORCSEPPK.

Egy üveg ára 40 fillér.

Kapható: 1465

Mihalovits Jenő
gyógyszertáraban
DEBRECEN.

Használt clissé

olcsón **eladó** a kiadóhiva-
talan. Megtekintés végett kefe-
:: :: levonatott küldünk. :: ::

A „Villamba” hirdetni hét vármegyére szóló reklám

Kérem tudomásul venni, hogy

Cseh Ferenc építő-vállalata

Debrecen, I. Szappanos-utca 21. sz. alatt.

Nyomatott a „Debreceni Ujság” nyomdájában

Elvállal és készít: Kőműves,
ács és tetőfedő munkát, kő-
faragó munkát, siremlékek
és szegélyek, vízvezeték és
csatorna szerelés, fürdőszoba
closetts központi fűtés berendezést.